

РЕШЕНИЕ № 37

гр. Перник, 19 март 2013г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на двадесети февруари през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря Т.М., като разглежда докладваното от съдията административно дело № 402 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл. 225 от ЗУТ.

Образувано е по жалба от В.О.П.,*** срещу Заповед № ДК- 02-ЮЗР-453/23.11.2012г. на Началника на РДНСК, Югозападен район, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж "Масивна стопанска сграда", находяща се в УПИ XVII-3278, в кв. 78 по плана на гр. Перник, кв. "****" от В.О.П. и П.О.П.. Предвидено е и принудително премахване на незаконния строеж след влизане в сила на обжалвания административен акт и при липса на доброволно изпълнение.

В жалбата се твърди, че заповедта е издадена при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Налице е търпим строеж, които не подлежи на премахване. С оглед на изложеното пледира за отмяна на оспорвания акт и за присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата началника на РДНСК, ЮЗР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, като моли оспорването да бъде отхвърлено. Излага съображения за спазена процедура по издаване на акта, за съобразяване на акта с материално правните разпоредби и за съобразяването му с целта на закона. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-Перник, като взе предвид посочените в жалбата съображения, становищата на

страните, събраните по делото писмени доказателства и заключенията на вещото лице по назначените по делото съдебно-технически експертизи, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е основателна. Жалбоподателят е съсобственик на УПИ XVII-3278, кв. 78 по плана на гр. Перник, съгласно нотариален акт № 8 от 1961г. и удостоверение за наследници приложено по делото.

Представени са констативни актове № П 120-1 и № П-120-2 от 30.06.2009г. на служители при РДНСК, Перник. В тях подробно е описан и онагледен строежа с посочване на размери и височина. Установено е, че строежа представлява масивна стопанска постройка с размери 2.20м/3.55м. и е разположен на вътрешно регулационната граница с УПИ XIX-3275. Строежа е изпълнен с ивични бетонни основи, със стени от бетонни блокчета и стоманобетонна плоча, а покривът е от ламарина. Вписана е констатация, че строежът е захранен с ел. енергия и вода. Сочи се, че постройката е изградена без издадено разрешение за строеж. Актът е съставен в присъствие на жалбоподателя.

Срещу съставените констативни актове по реда на чл. 225, ал. 3 от ЗУТ са постъпили писмени възражения с вх. № П-120-08-00-956 от 07.07.2009г., в които се сочи, че описаният строеж е търпим по смисъла на ЗУТ.

С оспорената Заповед № ДК- 02-ЮЗР-453/23.11.2012г. Началника на РДНСК, Югозападен район е наредил да бъде премахнат незаконен строеж "Масивна стопанска страда", находяща се в УПИ XVII-3278, в кв. 78 по плана на гр. Перник, кв. "****" от В.О.П. и П.О.П. изградена без разрешение за строеж.

Началника на ДНСК със Заповед № РД-13-229/02.07.2012г. е предоставил правомощието на началниците на РДНСК да издават заповеди за премахване на незаконни строежи.

За изясняване предмета на спора се допусна изслушване на съдебно техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице по назначената по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че

процесния строеж така както е описан в констативния акт реално отговаря на действителното му състояние. Строежа е допустим. На следващо място въз основа на огледа на място експерта установява, че съществува допълващо застрояване на регулационната линия със съседните имоти, като застрояването е сключено и нито една от постройките не е самостоятелна.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Производството е по чл. 215, ал. 1 във вр. с чл. 225 от ЗУТ.

Съгласно чл. 222, ал. 1 от ЗУТ, контролът по строителството се осъществява от Началникът на ДНСК или упълномощено от него лице. Част от този контрол по т.10 на цитирания текст от ЗУТ е издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях. От приложената по делото заповед №-РД-13-229/02.07.2012 г. на Началника на ДНСК, е видно че на началниците на регионални структури са предоставени правомощия свързани с предотвратяване на незаконното строителство, в това число и издаване заповеди за премахването му. При условията на делегиране на правомощия, Началникът на РДНСК, Югозападен район, е издал в рамките на предоставената му компетентност оспорваната заповед, имаща за предмет премахване на незаконен строеж. Той е компетентен административен орган, оправомощен по надлежния ред. Обжалваната заповед е валидна, като издадена от надлежен орган - началникът на РДНСК, ЮЗР, който е бил изрично упълномощен да издава заповеди за премахване на незаконни строежи.

Заповед № ДК-02-ЮЗР-453/23.11.2012г. на Началника на РДНСК, Югозападен район, е издадена след изпълнение на процедурата по чл. 225, ал. 3 от ЗУТ. На 30.06.2009г. е осъществена проверка на място, от служители на РДНСК, Перник и са съставени констативни актове № П-120-1 и № П-120-2, в които е обективизирано и онагледено фактическото положение на процесния строеж. Описани са техническите му параметри. Установено е, че в проверения имот има извършено строителство в нарушение на чл. 148, ал.1 от ЗУТ. Срещу актовете в законовия срок е постъпило възражение, което не е обсъдено от контролните органи. Съгласно чл. 225, ал. 1от ЗУТ, началникът на

Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за премахване на незаконни строежи или на части от тях. Разпоредбата на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ предвижда, че строеж или част от него е незаконен, когато се извършва без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Въз основа на изложеното настоящия състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК. Заповедта е издадена в изискуемата форма, има необходимото съдържание по чл. 59 от АПК и е постановена след развилото се административно производство.

Жалбоподателят е съсобственик на УПИ-XVII-3278, кв. 84 по плана на кв. ***, гр. Перник и в имота му е изградена спорната постройка през 1980г.-1981г., за което спор между страните няма. Няма и спор, че за въпросната постройка няма издадено разрешение за строеж. При издаването на оспорваната заповед административния орган след като е изяснил, че строежът е изграден през 80-те години е следвало да направи преценка дали този строеж е допустим с оглед нормите по устройство на регулирани територии, действали към момента на извършването му или по сега действащите такива, като използва всички средства и методи, включително назначаването на експертизи за това, съгласно разпоредбите на глава V, раздел I от АПК и в частност при прилагането на разпоредбите от чл. 35 - чл. 53 от АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 35 от АПК "Индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени", а съгласно чл. 36 - "доказателствата се събират служебно от административния орган". В случая органът се е позовал на приключили съдебни производства свързани с отказ на главния архитект на община Перник да издаде удостоверение за търпимост по пар. 16 от ПР на ЗУТ. Удостоверението по този параграф има статут на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК, отказът за издаването му подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Субекти в

правоотношението са само заявителят и оправомощеният да го издаде административен орган, тъй като то е документ от значение за упражняване на права, има удостоверителен характер при "прехвърлителна сделка", но не засяга права на трети лица. Наличието му или представянето му, не обвързва РДНСК и не обосновава задължително идентичен със становището на главния архитект извод - органите по строителния контрол разполагат с право на свободна преценка за статута на строежа. В проведеното административно производство такава преценка не е правена от административния орган и няма изводи дали е налице търпим строеж. Прилагането на специалния Закон за устройството на територията не дерогира задълженията на администрацията по АПК да извърши анализ на представените доказателства и изложени от жалбоподателя аргументи и да прецени релевантно относимите възражения-изрично посочване на годината на построяване на обекта, твърденията за търпимост и представените декларации. В конкретния случай, административният орган не е изяснил фактите и обстоятелствата, както и не е събрал всички доказателства относими към случая, а напротив само е описал констатирана от служителите на РО НСК гр.Перник фактическа обстановка и не е обсъдил фактите във връзка с приложимите правни норми. Извършването на проверка за търпимост на строежа е задължение на административния орган преди да разпреди премахване на незаконен строеж. Не е достатъчно само да се изиска становище от друг орган, а същото следва да се обсъди и да се цени заедно с другите доказателства приложени в административната преписка.

В хода на съдебното производство се изслуша съдебно техническа експертиза. Изводите и заключението на експерта, като неоспорено от страните се цени в цялост. Въз основа на него настоящия състав приема, че е налице второстепенна постройка на допълващо застрояване и то съществува на регулационната линия със съседните имоти с идентификатори 1650, 1655 и 1660. Същевременно в съседните имоти също е осъществено застрояване, като то е сключено и нито една от изградените постройки не е самостоятелна. Имота собственост на жалбоподателя е отреден за ниско

застрояване, а извършеното застрояване е на регулационната линия и е с размери посочени в чл. 46, ал. 2 от ЗУТ. Строежа е нанесен в кадастралния план на града като самостоятелен обект-селскостопанска постройка и именно като такава постройка е разпоредено премахването ѝ. То следователно този строеж е допустим, както по правилата и нормите действали към дата на изграждането му, така и към настоящия момент. За него с оглед начина на изграждането му се е изисквало разрешение за строеж и към 1980г. и към настоящия момент. Липсата на разрешение за строеж и строителни книжа обуславя предпоставките на чл. 225, ал.2, т. 2 от ЗУТ, но при наличие на доказателства касаещи търпимостта няма основания за премахването му.

Констатираните нарушения са основание за отмяна на атакувания административен акт при условията на чл.146, т. 4 от АПК.

С §73 от Преходните и заключително разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост /обн. ДВ, бр. 87/05.11.2010 г., в сила от 09.11.2010 г./ е прието изменение и допълнение на Закона за устройство на територията. Съгласно чл. 215, ал. 7 от ЗУТ /нова/, решенията на първоинстанционния съд по жалби или протести срещу индивидуални административни актове по този закон са окончателни, с изключение на решенията по жалби или протести срещу индивидуални административни актове за одобряване на подробни устройствени планове, комплексни проекти за инвестиционна инициатива и заповеди за премахване на незаконни строежи от първа до пета категория – включително. В настоящото производство се обжалва заповед на Началника на РДНСК-ЮЗР, с която е наредено премахване на строеж представляващ: „масивна стопанска сграда“, категорията на този строеж е определена като шеста. Обжалваната заповед не попада в изключенията, визирани в чл. 215, ал. 7 от ЗУТ и настоящето съдебно решение не подлежи на касационен контрол.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени и направените разноски в производството в размер на 310 лв., в това число 10 лв. държавна такса

и 150 лв. заплатено възнаграждение за един адвокат и 150лева за съдебно техническа експертиза.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК, съдия при Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № ДК-02-ЮЗР-453/23.11.2012г. на Началника на РДНСК, Югозападен район, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж , представляващ "масивна стопанска сграда", находяща се в УПИ XVII-3278 по плана на гр. Перник, кв. "****".

ОСЪЖДА РДНСК ЮЗР да заплати на В.О.П.,*** сумата от 310 лв., представляваща направени разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: